

Remi Kloos
Pero Le Kvet

Minule,
keď som
výnimočne
fajčil
alebo
„fajčiarske“
povedky
1+2+3

© Remi Kloos, Pero Le Kvet
Minule, keď som (výnimočne) fajčil 1+2+3
© Miloš Prekop – AND, 2020

ISBN 978-80-89598-15-1 (PDF)
ISBN 978-80-89598-17-5 (EPUB)
ISBN 978-80-89598-16-8 (MOBI)
ISBN 978-80-89598-18-2 (HTML)

Remi Kloos
Pero Le Kvet

**Minule,
ked' som
(výnimočne)
fajčil
1+2+3**

prológ 1

Môže mať kniha dva prológy? Môže. Najmä, ak ju napísali dvaja autori. Jeden pravidelný fajčiar a druhý výnimočný fajčiar. Obaja sme sa rozhodli ísť s fajčiarskou kožou na trh a predstaviť naše krátke myšlienky, postrehy a príbehy, ktoré sa stali, keď sme minule fajčili.

Pre lepšiu identifikáciu si dovoľím upozorniť, že ja, Remi Kloos (ako pravidelný fajčiar), začínam vetou „Minule, keď som fajčil...“ a Pero Le Kvet (ako výnimočný fajčiar) začína vetou „Minule, keď som výnimočne fajčil...“

Na záver musím ešte dodať, že, ako pravidelný fajčiar, fajčím nepravidelne. Niekedy viac, inokedy menej. Ako sa pritrafí. Lebo (ako sa vraví medzi fajčiarmi) menej je niekedy viac.

Pero Le Kvet vo svojom prológu napísal, že túto knižku sme nenapísali preto, aby sme bojovali proti fajčeniu. Presne tak. Aj keď u mňa je to i trochu inak. Ja som ju písal i preto, aby som sa zbavil toho strašného (zničujúceho) zlovyku – písania.

Remi Kloos

prológ 2

Na napísanie „fajčiarskych poviedok“ ma nahovoril Remi Kloos. To on prišiel s nápadom, aby sme túto knižku napísali spoločne. A ja som mu za to vďačný.

Remi Kloos bol mojím spolupracovníkom pri vydávaní patafyzického samizdatu MOZGOMIŠKÁR a odvtedy sa naše cesty preťali (stretli) už mnohokrát. A zrejme bolo len otázkou času, kedy spolu napíšeme nejakú knižku.

Ak niekto o existencii Remi Kloosa pochybuje, pretože dôsledne tají svoju identitu, musím vyvrátiť jeho pochybnosti, pretože Remi Kloos existuje. Ja som si ho nevymyslel. Remi Kloos nie je ďalším autorom prebývajúcim v mojom tele. To napokon môžete posúdiť, keď si prečítate naše poviedky.

Túto knižku sme nenapísali preto, aby sme propagovali fajčenie. Túto knižku sme nenapísali preto, aby sme bojovali proti fajčeniu. Túto knižku sme napísali pre fajčiarov, ale aj pre nefajčiarov. A dúfame, že zaujme každého, kto ju vezme do rúk.

Pero Le Kvet

motto:

*„Keď vás najskôr ignorujú,
potom sa vám smejú,
potom na vás útočia
a nakoniec prehráte,
potom vedzte,
že niekde robíte chybu.“*

Manhattan Gandi

**Minule,
ked' som
(výnimočne)
fajčil**

1

koherencia

Minule, keď som fajčil na jednej vernisáži (kde som sa ocitol malým nedopatrením), rozprúdila sa dosť zaujímavá debata o tom, či má byť súčasné výtvarné umenie moderné, alebo či moderné znamená zároveň aj súčasné. Padali rôzne názory a hrozilo, že nezostane len pri slovnej výmene názorov. Myslím, že vďaka mne sa situácia ukludnila, lebo som povedal, že je to otázka koherencie súčasného umenia.

Doma som si potom pre istotu na Wikipédii pozrel, čo znamená tá koherencia. A bol som celkom blízko pravde: „Koherencia je schopnosť zväzku elektromagnetického žiarenia (svetla) interferovať po prejení určitej vzdialenosti (alebo uplynutí určitého času). Je podmienená zachovaním presnej frekvencie (monochromatickosti) a fázy na danom úseku. Napríklad, svetelný lúč z bežného „nekoherentného“ zdroja žiarenia (napríklad LED diódy) je schopný pozorovateľnej interferencie napríklad v tenkej vrstve (medzi dvoma reflexnými rozhraniami, čo je vlastne optický rezonátor), len ak je táto vrstva tenká niekoľko mikrometrov (čo je niekoľko jednotiek vlnových dĺžok), keďže

spontánne emitované fotóny v rôznych častiach lúča majú rozdielnu fázu a mierne odlišnú frekvenciu. Aby nastala pozorovateľná interferencia na väčšej vzdialenosti (napr. jednotky milimetrov), je potrebné použiť zdroj koherentného svetla, napríklad z laserovej diódy.“

stretnutie

Minule, keď som výnimočne fajčil, sedel som v jednom bare a čakal na priateľov. Odrazu si ku mne prisadla sympatická žena a spýtala sa ma, že či neviem, odkiaľ sa poznáme. Keďže som to nečakal, zostal som prekvapený a nezmohol som sa na žiadnu pohotovú odpoveď.

To jej však nevadilo a vypýtala si odo mňa cigaretu. Pripálil som jej, pričom som neprestal pátrať vo svojej pamäti, odkiaľ by som ju mohol poznať, ale nevedel som si spomenúť. Po chvíli som sa jej k tomu priznal a ona povedala, že je to škoda, lebo ani ona si nevie spomenúť, ale je presvedčená, že sme sa už stretli, inak by si vraj ku mne neprisadla. Nevedel som, čo povedať a tak sme ticho sedeli vedľa seba a fajčili.

Potom mi napadlo spýtať sa, že či sme sa nemohli náhodou stretnúť v nejakom sne. Moja otázka ju neprekvapila a bez zaváhania pripustila, že je to možné. Tak som jej povedal, že nedávno som o takomto stretnutí napísal krátku poviedku. V okamihu, keď som zatúžil dozvedieť sa o tej sympatickej žene viac, náhle vstala a povedala, že už musí ísť. Než odišla, stihol som sa spýtať, či mám šancu ju ešte niekedy stretnúť. Ona sa záhadne usmiala a povedala, že sa určite ešte stretneme v nejakom sne.

otec

Minule, keď som fajčil v jednej kaviarničke, kde bolo hrozne plno, prisadol si ku mne jeden pán, ktorý spočiatku vyzeral celkom normálne. (Je zaujímavé, že veľa ľudí vyzerá spočiatku normálne, ale napokon sa každý vyfarbí.) Keď som si pomiešal kávičku, lyžičkou som poklepal po šálke, aby som trošku otriasol tie kvapky kávy na lyžičke. Vydalo to ten charakteristický cinkavý zvuk, ktorý mám (mimočodom) celkom rád. Cink-cink-cink. Môj sused pri stole sa náhle postavil a spustil:

„Drahí svadobní hostia, nie je to každý deň, keď otec vydáva svoju milovanú dcéru. Pre každého otca je dcéra stále tým malým dievčatkom a zrazu...“ vtedy sa však zarazil a zaslzeným pohľadom prešiel po kaviarni.

„Prepáčte,“ povedal po chvíli a sadol si. Dlhosme na seba pozerali a potom mi to vysvetlil: „Viete, ja som mal teraz ťažký rok. Vydával som v tomto roku všetky tri dcéry a keď počujem tento zvuk, vždy sa postavím a začnem s príhovorom. A keď počujem tú typickú svadobnú hudbu, môže to byť i na ulici, hneď sa k niekomu pridám a začnem robiť hada. Viete, ten rad ľudí za sebou, čo sa po polnoci vytvorí na každej svadbe a preruší ho až servírovanie kapustnice.“

thriller

Minule, keď som fajčil, prišiel mi na um námet na super film, thriller, trhák. Volal by sa „Výstrely pravdy“. Anglická verzia by sa distribuovala pod názvom „The Shots of the Truth“. Nevieam, či tam tých „the“ nie je príliš veľa, ale radšej viac ako menej.

maliar

Minule, keď som výnimočne fajčil, popíjal som víno v jednej súkromnej galérii. Boli v nej vystavené obrazy maliara, ktorého meno si už nepamätám. Zrejme preto, lebo mal meno, ktoré sa zapamätať ani nedá. Spomínam si len, že sám o sebe tvrdil, že v zápasoch s umením väčšinou prehráva. Každý jeho obraz pod sebou ukrýval ďalšie tri-štyri iné obrazy.

Po celý čas, čo som si prezeral jeho obrazy, som mal pocit, že ten maliar nie je nikdy dlho spokojný s tým, čo namaluje. Ale napokon som sa dozvedel, že ten maliar vlastní taký malý ateliér, že nemá kde skladovať svoje hotové obrazy a preto je donútený ich neustále prerábať.

akvárium

Minule, keď som výnimočne fajčil, sedel som pred veľkým akváriom a pozoroval malé plávajúce krásavice. Keďže sa mi zdali akési smutné, rozkrojil som ananás na dve časti a hodil som im ho do akvária, ale zjavne ich to nepotešilo, tak

som im pridal všetko, čo som našiel v chladničke. Po chvíli sa v akváriu strhla trma-vrma, počas ktorej sa voda náhle odparila, dve časti ananásu sa premenili na dve korytnačky a na dne akvária zostali len malé vlasaté kamienky.

numerológia

Minule, keď som fajčil, prihovoril sa mi jeden chlapík a siahodlho mi rozprával o numerológii, sile čísiel, ktorá ovplyňuje naše životy.

„Čísla predurčujú všetko,“ povedal zapálene.

„Napríklad, najsilnejším číslom je sedem. A zoberme si, napríklad, Alberta Einsteina. Narodil sa v roku 1879 a zomrel 1955. Čiže žil presne 77 rokov! Dve sedmičky je znamenie génia!!! To predurčilo celý jeho život!“

„Počkat,“ skočil som mu do reči, „keď to prerátam, tak on žil 76 rokov.“

„Ako? 76 rokov?!“ spýtal sa.

„No jednoducho! Do sto je to 21 a nad sto je to 55, čiže súčet je 76 rokov.“

„Aha,“ zarazil sa, na chvíľku zneistel a dodal: „Tak potom nič.“

syndróm

Minule, keď som výnimočne fajčil, sedel som na lavičke v parku a čakal som na kamarátku, ktorá potrebovala so mnou niečo predebatovať. Vyslovene sa chcela stretnúť v parku a na konkrétnom mieste na lavičke.

Keď prišla, ospravedlnila sa za meškanie a zapálila si cigaretu. Fajčila mlčky, čo ma trošku znervožňovalo, ale nepovedal som nič. Čakal som na jej slová. Keď dofajčila, spustila dlhý monológ, ktorý som nemal snahu prerušovať. To, čo som sa od nej dozvedel, ma dosť prekvapilo. Moja milá kamarátka jedného dňa začala z ničoho nič prežívať orgazmy už pri tom najjemnejšom podnete. Stačilo, aby sa jej v dave ľudí niekto letmo dotkol, alebo aby išla autom po nerovnej ceste.

Od toho osudného dňa moja milá kamarátka pociťuje nečakané záchvevy rozkoše aj stokrát denne pri rôznych situáciách a nevie sa ich zbaviť. Nedávno sa dočítala, že trpí mimoriadne vzácnou chorobou PSAS (Permanent Sexual Arousal Syndrome), čiže syndrómom trvalého sexuálneho vzrušenia.

PSAS sa prejavuje ako neustávajúci pocit na-

pätia a zvýšenej citlivosti v oblasti ženských genitálií. Keďže k orgazmom dochádza bez sexuálnych stimulov, samotný sex situáciu len zhoršuje. Moja milá kamarátka sa od toho osudného dňa nevie na nič sústrediť, lebo neustále musí potláčať slastné vzdychy.

Po celý čas som z jej hlasu cítil veľké zúfalstvo a beznádej. Keď dohovorila, priateľsky som jej položil ruku na plece a ona vzápätí prežila jeden zo svojich ďalších orgazmov.

výstrely pravdy

Minule, keď som fajčil, tak som celkom slušne dopiloval ten námet k filmu „Výstrely pravdy“. Policajti zabijú partáka. To sa niekedy stáva. Asi v každom druhom americkom filme. Policajti len tak nenechajú a chce pomstiť partákovu smrť. Najskôr však musí vypátrať vraha. Je to zložité. Týždne sa snaží objasniť smrť svojho partáka, ale bez výsledku. Keď to už chce zabaliť, prekvapujúco sa dozvie, že zabitým partákom bol jeho brácho, ktorého vlastne ani nepoznal.

„Brácho, pomstím ťa,“ zaznejú jeho tvrdé slová

a pustí sa opäť do pátrania. Trvá to nekonečne dlho. Rozpletá nitky, ale vraha nie a nie nájsť. Jediné, čo vypátra, je fakt, že parták nebol jeho brat, ale jeho žena, ktorá ho pred rokmi opustila a potom sa dala preoperovať na muža.

„Tak to nebol Angelo, ale moja milovaná Angelina!“ povie na záver a do toho zaznejú tri výstrely pravdy. Policaj leží mŕtvy na zemi, kamera sa vzdáľuje, zatmievačka, koniec!

Priznám sa, že to už (neskromne) vidím v našej televízii. (Samozrejme, až potom, keď to bude s obrovským úspechom premietané po celom svete, vyjde na DVD atď.) Vidím, ako film končí, perfektne po česky nadabovaný, záverečná scéna, titulky, do toho taká smutná hudba a hlas: „V hlavních rolích: Michal Dlouhý, Zdeněk Mahdal, Ladislav Županič, Zbyšek Pantůček...“

túžba

Minule, keď som výnimočne fajčil, otvoril som okno a pozeral sa dolu, kde plávala cesta s bruchom horúcim od áut. Mal som chuť naučiť sa lietať, ale napokon som dolu zišiel radšej po scho-

doch a nechal som sa unášať svojimi nohami, ktoré ma samé zaviedli do neďalekého lesa, plného hlučných zvierat a tichých démonov ukryvajúcich sa v korunách stromov. Pohyboval som sa tam korytnačou chôdzou, až kým som celkom nezablúdil. Potom som si ľahol na zem do trávy a cez konáre stromov sledoval plávajúce oblaky. Keď som zaspal, snívali sa mi sny o lietaní. Na tom by asi nebolo nič čudné, keby som sa nebol zobudil vo svojej posteli.

sestry

Minule, keď som výnimočne fajčil, v bruchu mi hrala patafyzická kapela. Popíjal som kávu a myslel na tri sestry, s ktorými som sa musel milovať celú noc až do úplného vyčerpania. Prsia mali veľké ako melónové balóny a nápadne sa podobali. Ako vajce vajcu. Hoci som bol bezmocný, páčilo sa mi, že si robili so mnou, čo sa im zachcelo. Boli vynaliezavé a celkom nežné, tak som neprotestoval a nebránil sa ničomu. Cítil som sa ako v raji, až kým slnko všetko nepokazilo. Jeho prvé lúče rezolútne poslali tri sestry do pekla a mňa pod sprchu.

pivnica

Minule, keď som výnimočne fajčil, spomenul som si, ako ma raz niekto zatvoril do tmavej pivnice, ktorá bola plná netušených nástrah. V tej pivnici som sa snažil správať tak, ako keby som tam ani nebol. Báľ som sa dýchať, báľ som sa urobiť aj ten najmenší pohyb, lebo som nechcel na seba pútať pozornosť. No aj tak mi bolo jasné, že o mne vedia a bolo len otázkou času, než mi začali preťahovať z ucha do ucha gitarové struny.

ac/dc

Minule, keď som fajčil s jedným známym, začal mi vysvetľovať nejakú zložitejšiu záležitosť, čo ja mám inak veľmi rád. Povedal som mu, že je to zvláštne, ako sa uprostred každej vety odmlčí, spraví pauzu, teatráľne si potiahne z cigarety, vyfúkne dym a až potom pokračuje vo vete. Povedal som mu, že je to ako hudba AC/DC: samé stop-time, ale na rozdiel od nich, počúvať ho ma nebaví.

pokus

Minule, keď som výnimočne fajčil, vypúšťal som cigaretový dym zo svojich úst do pivovej fľaše, v ktorej bola hlina, piesok a voda. Keď som dofajčil, fľašu som zaštopľoval a uložil do starej chladničky. Asi po týždni som tú fľašu otvoril, ale našiel som v nej len páperie.

myšlienka

Minule, keď som fajčil, napadla ma geniálna myšlienka. Taká, čo zmení svet! Najskôr síce zmení len vnútro každého človeka, ale potom celý svet. Problém je, že si na ňu nemôžem spomenúť. Možno niekedy inokedy, pri ďalšej cigarete.

myslenie vonkajšku...

Minule, keď som fajčil, tak som si čítal jednu filozofickú knižku. Musím sa priznať, že z času na čas

siahnem i po tomto druhu literatúry. Narazil som tam na zaujímavú myšlienku a musel som si ju poznačiť. Znela: „Myslenie vonkajšku je miestom moci a jej reálnym priestorom.“ Svätá pravda, presne tak. Že som na to predtým neprišiel!

čas

Minule, keď som výnimočne fajčil, uvedomil som si, že som sa už mnohokrát pokúšal zabudnúť na čas, v rôznych situáciách som ho chcel prestať vnímať, ale nikdy som to nedokázal. Napriek tomu sa až tak často netrápim.

developovať

Minule, keď som fajčil, premýšľal som o slove *developovať*, najmä o spôsobe jeho časovania. Času je sa známym spôsobom: ja *developujem* (v skutočnosti, ja osobne, však nie), ty *developuješ* (*developerom* sa ale *netyká!*), on *developuje*...